

ΟΔΗΓΙΑ 1 / 2003

1. Το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη αποτελεί καθοριστική αξία του Κράτους Δικαίου, το οποίο εξασφαλίζεται από τη Δημοκρατική μας Πολιτεία. Η εξασφάλιση της απρόσκοπτης διαδικασίας της δίκης των κατηγορουμένων για συμμετοχή σε τρομοκρατικές οργανώσεις και εμπλοκή σε τρομοκρατικές πράξεις, πρέπει με κάθε τρόπο να εξασφαλισθεί, ώστε η δίκη αυτή να ανταποκριθεί στις προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας.
2. Για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός δεν αρκεί μόνο η εξασφάλιση της απρόσκοπτης, ομαλής και σύμφωνα με όλους τους κανόνες της έννομης τάξης απονομή της δικαιοσύνης μέσα στο δικαστήριο. Η κοινωνία ως σύνολο πρέπει να διατηρήσει την ψυχραιμία και την αυτοκυριαρχία της, ώστε το δικαστήριο να ασκήσει τα καθήκοντά του σε περιβάλλον, το οποίο θα σέβεται τη δικαστική λειτουργία και θα κατανοεί το βάρος και τη δυσκολία του έργου των συγκροτούντων το δικαστήριο δικαστικών λειτουργών καθώς και όλων των παραγόντων της δίκης.
3. Η αναγκαία ψυχραιμία και αυτοκυριαρχία αντικατοπτρίζεται στην ποιότητα του δημοσίου λόγου και της δημόσιας εικόνας που θα αποτελέσουν το περιβάλλον της δίκης. Η διαμόρφωση μιας παράλληλης εικονικής δίκης μέσω ραδιοφώνου και τηλεόρασης ως και η συγκρότηση δημοσίου χώρου εντυπώσεων, ανευθυνότητας, εμπορευματοποίησης και λαϊκού θεάτρου, θα μεταβάλλει το κοινό σε ανεύθυνο και καθοδηγούμενο πλήθος ενόρκων. Το αποτέλεσμα αυτού του φαινομένου θα είναι η καταρράκωση της αξιοπιστίας της απονομής της δικαιοσύνης.
4. Στόχος όλων των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης πρέπει να είναι ο σεβασμός του τεκμηρίου της αθωότητας καθώς και ο σεβασμός της μνήμης των θυμάτων και του πόνου των συγγενών τους. Επίσης πρέπει να αποφευχθεί η μετατροπή της δίκης σε θέαμα και εμπόρευμα εν ονόματι της ακροαματικότητας και της τηλεθέασης.
5. Η άρνηση της ορθολογικής χρήσης του λόγου και της εικόνας καθώς και της αντικειμενικής και ίσης αντιμετώπισης των παραγόντων της δίκης, η μεταβολή του ευρύτερου χώρου έξω από το δικαστήριο σε ένα γιγάντιο τηλεθέαμα, η ανεύθυνη και σκανδαλογική αναζήτηση του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, μέσω και της διαπόμπευσης των παραγόντων της δίκης, η δημιουργία βήματος δημαγωγικής ρητορικής για οποιονδήποτε και ο με κάθε άλλο τρόπο ευτελισμός της απονομής δικαιοσύνης με σκοπό την τηλεθέαση, θα αποδείκνυαν ότι το ζητούμενο δεν είναι η ενημέρωση του κοινού για τη δίκη αλλά η μετατροπή της σε ιδιόμορφο εμπόρευμα με ιδιωτικό οικονομικό όφελος και κοινωνικό κόστος την έκπτωση του νομικού πολιτισμού μας.
6. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης έχοντας υπ' όψη: α) το άρθρο 15 παράγραφος 2 του Συντάγματος, β) το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης περί των δικαιωμάτων του ανθρώπου, γ) τα άρθρα 4 και 9 του Ν. 2328/1995, δ) τα άρθρα 12

και 17 του Ν. 2644/1998, ε) το άρθρο 4 του Ν. 2863/2000, στ) τους ισχύοντες κώδικες δημοσιογραφικής δεοντολογίας και ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων:

Α. Δηλώνει ότι, σεβόμενο το δημοσιογραφικό λειτούργημα και το δικαίωμα του κοινού στην πληροφόρηση, θα κάνει χρήση όλων των δυνατοτήτων τις οποίες του παρέχει το Σύνταγμα και ο Νόμος, ώστε να αποτρέψει τον ευτελισμό της ραδιοτηλεοπτικής δημοσιότητας.

Β. Καλεί όλους τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς αφενός να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να αντιληφθούν, ότι η δίκη βρίσκεται αποκλειστικά εκτός κάθε μορφής εμπορευματοποίησης και αφετέρου να συνεργαστούν με το Ε.Σ.Ρ., ώστε να εξασφαλισθεί η ποιότητα και αντικειμενικότητα της πληροφόρησης που απαιτεί η έννομη τάξη και ο πολιτισμός μας.

Ο Πρόεδρος του Ε.Σ.Ρ.

Ιωάννης Λασκαρίδης